

p r acabar

Sedució complicitat en el principi el verb l'amor i l'aigua creadores nodridores i després clos el cercle l'enigma restituït a l'enigma el misteri desfet en la dubtosa llum de l'alba la boira ploranera guillotinata tallada per la destrat d'un raig de sol voluntariós que pugna enllà tot queda lluny enllà t'hi fixes lluny ens hem fet grans nosaltres que érem joves i esplèndids la qual cosa no vol dir que minvi el doll de la sang el doll de la sang segueix el degoteix letal el cavall solitari crinera al vent galopa al trot xof xof xof no per cap camí ni per cap drecera senzillament galopa a la babalà sí les coses són senzilles imprevisibles s'apropa el final this is the end my friend the end tant és encara que duressis una eternitat constel·lacions molècules de somnis incomplets acabaries expectant decebuda l'enfonsament de tot sempre igual les batalles perdudes la mar evaporada te n'adones? roques liquades és clar falten bilions d'anys temporals d'estiu i temporals d'hivern col·lisions estel·lars no hi ha manera no hi ha solució tens els dies comptats per molts papers oficials que presentis certificat de bona conducta fe de vida diplomes passaport carnet de conduir follia follia defugir la solitud la confusió terrible terra bella cau de brogit i de fúria amor amor idiotes que contenen contes que res no signifiquen vaixells veles inflades lluint al sol de posta en el fragor de la batalla naufragi a les palpentos en fi ja està què vols que et digui paraules que res no signifiquen què poden les paraules davant del gran silenci?

Josefa Contijoch (inèdit)

FREELANCE

Els carrers són de gel.
 Les parets són de gel.
 Els cossos són de gel.
 I cremen.

Marc Granell

Una parella llogant una cambra bruta en un hostal de mala mort.
 Un mort encastat entre els ferros d'un cotxe i les restes de l'èxtasi.
 Un polític d'ànima corrupta acusat de malversacions i prebendes.

Viure és resistir.

Dos adolescents fent l'amor apassionadament en un automòbil.
 Un grup de joves cridaners i gargallosos reunit al portal d'una casa.
 Un meteorit travessant la nit amb una ràfega de foc apocalíptic.

Viure és no desistir.

Un ancià sense rostre i sense sostre en un menjador d'indigents.
 Un cos rígid i pútrid rescatat a les platges d'un paradís no trobat.
 Un boig amb un fusell retallat obrint foc en una escola.

Viure és resistir.

Una colla d'skins calant foc a la cambra de la tolerància.
 Unes màquines arrencant les arrels i la primavera del paratge natural.
 Unes lleis hipòcrites i sense justícia cisellant la veu de l'Egunkaria.

Viure és no desistir.

Uns bròquers que esquilmen, cíncics, les espigues del tercer món.
 Una adolescent embarassada que es dessagna en una clínica il·legal.
 Una proclama homòfoba contra la llibertat i els desigs.

Viure és resistir.

Un camell i un delinqüent alliberats sense judici i sense càrrecs.
 Els camps i les cases cremats entre un bosc descurat pel bocamolls.
 Una constructora que especula amb els ullals de la terra i el seu flaïre.

Viure és no desistir.

Un periodista mort en una guerra sense sentit i sense el nostre nom.
 Unes immigrants venent el seu sexe en el cotxe d'un pàrquing.
 Dos novençans amb la vida i la casa hipotecades per sempre.

Viure és resistir.

Un malalt en una llista d'espera on el dolor ha oblidat el do de l'eternitat .
 Una llengua malmesa per tots aquells que menystenen ecos i nissagues.
 Uns poetes sense res a dir i amb uns mots sense carn sota el seu nom.

Viure és no desistir.

Ciutat oculta

Venint del mar, veig la ciutat des del meu rai,
altiva, i la muntanya, al fons, que amaga
a l'ull tot l'horitzó. De sobte, em vaga,
de cara al vent, mirar sencer l'espai
que s'obre més enllà: ciutats d'obaga,
callades veus, històries de mai
que em van poblant de vida el pensament
i el cor eixamplen. Com l'alè del vent
que escolto en les onades, jo comparo
tantes ciutats absents, sense cançons,
amb el meu cant ; llavors m'alço i m'amaro
d'himnes no escrits, amors traïts, vells mons,
somnia, oblits: veig la ciutat oculta.
Tota promesa morta, el cant la indulta,
mentre em capbusso al mar que no té fons.

CARLES TORNER